

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 700

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 noiembrie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
834. — Decret pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a participării României, cu drepturi depline, la Consiliul de Administrație al Colegiului Europei și plata cotizației anuale.....	2	142. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1998 privind finanțarea și din alte surse decât bugetul de stat a unor activități specifice de administrare a rezervelor de stat	7–8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		1.057. — Hotărâre privind regimul bateriilor și acumulatorilor care conțin substanțe periculoase.....	8–11
Decizia nr. 219 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la data publica internă, modificată	2–5	1.082. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2001, pentru județul Giurgiu.....	12
Decizia nr. 220 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare	5–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		125/383. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman	12–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru supunerea spre aprobare Parlamentului
a participării României, cu drepturi depline,
la Consiliul de Administrație al Colegiului European
și plata cotizației anuale**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E. 330 din 11 octombrie 2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre aprobare Parlamentului participarea României cu drepturi depline la Consiliul de Administrație al Colegiului European și plata cotizației anuale și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 octombrie 2001.
Nr. 834.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I I C O N S T I T U Ț I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 219**

din 3 iulie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999
privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate
la datoria publică internă, modificată**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

preluate la datoria publică internă, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Moldova” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 3.051/2000 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca fiind neîntemeiată, menționând că asupra constituționalității Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin mai multe decizii, stabilind că aceasta nu încalcă dispozițiile constituționale.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.051/2000, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, modificată**, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Moldova” — S.A. din Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că ordonanța criticată a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Constituție, întrucât deși potrivit art. 1 lit. D pct. 29 din Legea nr. 140/1999 Guvernul a fost abilitat să emită ordonanța cu privire la „Măsuri pe linia restructurării unor bănci cu capital de stat”, ordonanța respectivă nu se încadrează în limitele acestui domeniu de activitate, ci „reglementează executarea silită a creanțelor preluate de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare (AVAB), stabilind o procedură specială de executare, reguli privind soluționarea litigiilor ce se aplică numai litigiilor în care figurează ca parte AVAB”. De asemenea, se susține că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 încalcă și dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, deoarece reglementarea procedurii de judecată și a competenței instanțelor de judecată sunt date în atribuția exclusivă a Parlamentului, ceea ce exclude posibilitatea ca aceste domenii să fie reglementate prin ordonanță emisă de Guvern. Totodată, se consideră că ordonanța încalcă și dispozițiile art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție, care prevăd că organizarea și funcționarea instanțelor de judecată se fac prin lege organică; or, în concepția autorului excepției, „prin legile de organizare a instanțelor de judecată se stabilesc competența și procedura de judecată”. În consecință, se apreciază că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, emisă în baza unei legi de abilitare, încalcă și dispozițiile art. 114 alin. (1) din Constituție, conform cărora, în baza unei legi de abilitare, Guvernul nu poate emite ordonanțe decât „în domenii care nu fac obiectul legilor organice”.

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă, de asemenea, și faptul că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 modifică, în mod implicit, și art. 1391—1398 din Codul civil privind cesiunea de creanță, fără să existe o asemenea abilitare legală, în acest sens, prin Legea nr. 140/1999. Se arată că prin ordonanța criticată „se tinde a se schimba natura creanței din creanță de natură comercială în «creanță de natură publică», se stabilește o procedură specială de judecată și de executare față de cea inițială și care era în vigoare la data la care s-a născut raportul juridic de drept comercial, încălcându-se principiul *tempus regit actum*, se schimbă termenele de prescripție ale creanței față de termenele existente la momentul nașterii ei, se creează pentru deținătorul actual (AVAB) al creanței mai multe drepturi decât vrea cedentul”. Prin acest mod de reglementare „Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 elimină unul dintre efectele cesiunii de creanță, debitorul cedat fiind astfel în imposibilitate juridică de a mai invoca aceleași excepții și apărări pe care le putea invoca față de cedent”. Se consideră, de asemenea, că ordonanța „crează un regim discriminatoriu între acțiunile îndreptate împotriva AVAB și cele formulate și intentate de AVAB, deși ambele sunt bunuri proprietate privată”.

Un alt motiv de neconstituționalitate îl constituie, în opinia autorului excepției, încălcarea prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 a prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, care consacră ocrotirea egală a proprietății private, indiferent de titular, întrucât „se

reinstauază o protecție specială asupra unor bunuri (în speță creanțe) deținute de către stat și aparținând domeniului privat al statului, față de creanțele deținute de către celelalte persoane private”. Prin procedura specială de urmărire și executare silită a creanțelor deținute de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare, introducerea unor condiții noi pe care părțile nu au putut să le prevadă la încheierea contractului, crearea unor drepturi mai mari pentru Agenția de Valorificare a Activelor Bancare, se încalcă și prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Instanța de judecată, contrar prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, apreciind că, „excepția fiind invocată de reclamant, nu are obligația să-și exprime punctul de vedere cu privire la excepția respectivă”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 126/2000 și Decizia nr. 242/2000) prin care s-a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 a fost adoptată în temeiul Legii nr. 140/1999.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55 din 24 august 1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 30 martie 2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 3 aprilie 2000), precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166 din 13 octombrie 2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 24 octombrie 2000).

Textele constituționale a căror încălcare este invocată de autorul excepției sunt următoarele:

— Art. 41 alin. (2) teza întâi: „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*”;

— Art. 72 alin. (3) lit. h): „*(3) Prin lege organică se reglementează: [...]*”

h) organizarea și funcționarea [...] a instanțelor judecătorești [...]”;

— Art. 107 alin. (3): „*Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.*”;

— Art. 114 alin. (1): „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*”;

— Art. 125 alin. (3): „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.*“;

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție [...].“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, adoptată în baza Legii nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, se reglementează o procedură specială pentru realizarea creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare, precum și o procedură de soluționare a litigiilor și cererilor de orice natură în legătură cu aceste creanțe. Această procedură derogatorie de la dreptul comun (Codul de procedură civilă) vizează în esență titlurile executorii, comunicarea și punerea în executare a acestora, blocarea conturilor debitorilor, sechestrarea acțiunilor și instituirea administrării speciale a societăților comerciale debitoare, reguli speciale privind soluționarea de către instanțele judecătorești a litigiilor privind creanțele bancare neperformante preluate la datoria publică, în care parte este Agenția de Valorificare a Activelor Bancare, organele de executare și competența acestora, comunicarea titlului executoriu și sechestrul, vânzarea bunurilor urmărite silit.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Constituție, Curtea constată că prin Legea nr. 140 din 22 iulie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 iulie 1999, Guvernul a fost abilitat, între altele, să emită ordonanțe și în domeniul „*Finanțe, contabilitate, taxe, accize, impozite, tarife și amenzi administrative*“ cu privire la „*Măsuri pe linia restructurării unor bănci, cu capital de stat*“, domeniu prevăzut la art. 1 lit. D pct. 29 din lege. De altfel în preambulul Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 acesta este temeiul invocat pentru reglementarea ce formează obiectul ordonanței: „*executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă*“ reprezentând o parte a unui ansamblu de măsuri privind restructurarea unor bănci. Totodată, art. 42 din ordonanță prevede expres: „*Băncile cedente ale creanțelor neperformante preluate la datoria publică răspund patrimonial pentru toate pagubele cauzate prin necomunicarea documentelor sau informațiilor către Agenția de Valorificare a Activelor Bancare, dacă, datorită acestui fapt, nu s-a putut valorifica respectiva creanță*“. Rezultă, deci, că ordonanța a fost emisă în limitele și în condițiile prevăzute prin legea de abilitare și, prin urmare, nu au fost încălcate dispozițiile art. 107 alin. (3) din Constituție.

Curtea mai constată, de asemenea, că ordonanța nu contravine nici dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. h) potrivit cărora „*Prin lege organică se reglementează: [...] h) organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi*“, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 nu are acest obiect de reglementare, ci conform titlului său privește „*executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă*“. Totodată, din aceeași perspectivă, Curtea constată că nu sunt încălcate nici prevederile art. 114 alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice*“, deoarece această ordonanță nu

cuprinde reglementări într-un domeniu care face obiectul legilor organice, domeniu prevăzut la art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție. În realitate, autorul excepției confundă domeniul legii de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești, care, într-adevăr, este de nivelul legii organice, conform art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție, cu cel al reglementării competenței și procedurii de judecată, care, conform art. 125 alin. (3) din Constituție, este de nivelul legii ordinare.

Susținerea autorului excepției referitoare la modificarea implicită, prin Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, a art. 1391—1398 din Codul civil privind cesiunea de creanță, fără existența unei abilitări legale în acest sens prin Legea nr. 140/1999, este lipsită de relevanță, întrucât, prin obiectul său, ordonanța se înscrie în cadrul general stabilit prin legea de abilitare, iar „o modificare implicită“ a unor texte din Codul civil, care nu se referă la regimul general al proprietății, este posibilă prin ordonanță a Guvernului.

Curtea constată că această ordonanță nu conține dispoziții prin care să se instituie inegalitatea în ceea ce privește ocrotirea proprietății private și, astfel, să fie încălcate prevederile art. 41 alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală. Procedura specială de executare silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, instituită prin ordonanță, are la bază legătura indisolubilă dintre această datorie și bugetul de stat, ceea ce, așa cum s-a reținut și prin Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 4 iulie 2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000), constituie o justificare suficientă pentru diferența de tratament juridic în ceea ce privește procedura execuțională a acestei categorii de creanțe. O procedură specială a fost instituită și în cazul executării creanțelor bugetare, prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, a cărei constituționalitate a fost constatată prin mai multe decizii ale Curții Constituționale. Prin urmare, este vorba de ocrotirea veniturilor publice (bugetul, a cărui componentă este și datoria publică internă), iar nu de ocrotirea diferită a proprietății private în raport cu calitatea titularilor, așa cum s-a considerat de către autorii excepției.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, invocată, de asemenea, de autorul excepției, Curtea constată că acest text nu are legătură cu obiectul Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, deoarece, prin instituirea unei proceduri speciale de realizare a creanțelor bancare, statul nu își încalcă în nici un fel obligațiile generale ce îi revin pentru asigurarea libertății comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, astfel cum prevede textul constituțional invocat.

De altfel, asupra unor excepții de neconstituționalitate privind dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin: Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000; Decizia nr. 155 din 19 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 19 ianuarie 2001; Decizia nr. 182 din 10 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 5 februarie 2001. În acele cauze Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate, stabilind că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 este constituțională. Soluțiile pronunțate de Curte au avut în vedere examinarea excepțiilor de neconstituționalitate în raport cu dispozițiile art. 16, 21,

24, 125 și 128 din Constituție, dintre care dispozițiile art. 21 și art. 125 alin. (3) au fost invocate și în susținerea excepției de neconstituționalitate care formează obiectul dosarului de față.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, modificată, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Moldova” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 3.051/2000 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 3 iulie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7
din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare
a agenților economici, cu modificările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „ELECTRA ANG” — S.R.L. din Broșteni, județul Suceava, în Dosarul nr. 5/2001 al Judecătoria Cluj-Napoca.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că stabilirea existenței culpei nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii. În ceea ce privește dispozițiile ultimului alineat al pct. 7 al art. IV din ordonanță, precizează că acestea au fost abrogate, astfel că excepția de neconstituționalitate privind aceste dispoziții legale este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 5/2001, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „ELECTRA ANG” — S.R.L. din Broșteni, județul Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale invocate sunt contrare prevederilor art. 41 alin. (1), (7) și (8), „deoarece prin instituirea răspunderii fără culpă, are loc o substituție a instituțiilor juridice în materia sancțiunilor, prin înlocuirea naturii confiscării cu cea a amenzi”.

Judecătoria Cluj-Napoca, exprimându-și opinia, apreciază că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale, întrucât „Confiscarea, ca sancțiune complementară reglementată în art. 8 din Legea nr. 32/1968, se aplică numai atunci când actul normativ de stabilire și sancțiune a contravențiilor o prevede expres, măsură pe care textul de lege nici nu o prevede expres”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, acestea nefiind contrare prevederilor art. 41 din Legea fundamentală. „Protecția proprietății private și, respectiv, a averii dobândite în mod licit, care nu poate fi confiscată — se arată în punctul de vedere al președintelui Camerei

Deputaților — nu justifică utilizarea bunurilor proprietate privată, indiferent de natura lor, pentru încălcarea unui interes național, așa cum este cel al asigurării disponibilităților valutare necesare în vederea asigurării obligațiilor externe de plată ale economiei. În acest sens ordonanța își are temeiul în dispozițiile constituționale cuprinse în titlul IV Economia și finanțele publice, în special cele prevăzute la art. 134 alin. (2) lit. b), conform căruia statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și valutară“.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră, de asemenea, că excepția este neîntemeiată. Ca urmare a existenței unui criteriu obiectiv de calculare a amenzii contravenționale, și anume procentul în lei aplicat sumelor în valută nerepatriate, se apreciază că nu există nici un impediment constituțional care să limiteze posibilitatea stabilirii prin lege a amenzii contravenționale. „Astfel, patrimoniul petentei se va diminua ca urmare a aplicării acestui criteriu de stabilire a amenzii contravenționale, iar nu ca urmare a confiscării, măsură pe care, de altfel, ordonanța nu o prevede.“

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994), aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 7 februarie 1995). Acest text legal are următoarea redactare: „*În vederea consolidării regimului valutar în vigoare și întăririi disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, se stabilesc următoarele: [...]*

7. În cazul constatării nerespectării termenelor menționate la pct. 3, 5 și 6, precum și a celor menționate în autorizația Băncii Naționale a României eliberată conform pct. 4, privind repatrierea încasărilor în valută, se vor aplica următoarele amenzi contravenționale reprezentând:

— 10%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri de până la 30 de zile calendaristice;

— 15%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri între 30 și 60 de zile calendaristice;

— 20%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru fiecare lună calendaristică care depășește primele 60 de zile de întârziere.

În toate situațiile se menține obligația repatrierii sumelor în valută în termen de 30 de zile calendaristice de la data constatării contravenției.

În cazul depășirii termenului de la alineatul precedent, penalitățile stabilite la art. 7 din Legea nr. 76/1992, astfel cum a fost modificat prin prezenta ordonanță, se majorează cu 50%.“

Textele constituționale, invocate de autorul excepției ca fiind încălcate, sunt:

— Art. 41: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(7) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(8) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“*

Autorul excepției consideră că prevederile art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 instituie o răspundere fără culpă, fapt ce determină o înlocuire a naturii confiscării cu cea a amenzii. În acest fel patrimoniul societății comerciale, licit dobândit, este diminuat prin această sancțiune contravențională, însă nu prin confiscare, ci prin aplicarea unei amenzi. „Proprietatea licit dobândită de către societatea comercială exportatoare, diminuată cu contravaloarea mărfii exportate și neîncasate, este diminuată în continuare de stat prin aplicarea acestei amenzi, care are caracterul unei confiscări“, arată, în concluzie, autorul excepției.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că alineatul final al textului legal supus controlului de constituționalitate face referire la Legea nr. 76/1992, lege abrogată expres prin art. 11 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/1997 cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 28 aprilie 1997). Ca urmare, în cazul depășirii termenului prevăzut de alineatul final al pct. 7 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, nu se vor mai putea aplica sancțiunile reglementate prin Legea nr. 76/1992, la care se adaugă o majorare de 50%, deoarece un text legal care face trimitere la o normă care, între timp, a ieșit din vigoare nu mai produce efecte juridice. În consecință, prevederile alineatului final al pct. 7 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 nu pot constitui obiectul controlului de neconstituționalitate, având în vedere că, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională are competența de a decide numai asupra normelor juridice în vigoare. Prin urmare, în temeiul alin. (6) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția de neconstituționalitate a alineatului final al pct. 7 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 apare ca fiind inadmisibilă, urmând să fie respinsă ca atare.

II. În legătură cu susținerea potrivit căreia dispozițiile alin. 1 și 2 ale pct. 7 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 ar încălca prevederile art. 41 alin. (1), (6) și (7) din Constituție Curtea a reținut prin mai multe decizii (de exemplu, prin Decizia nr. 104 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 16 august 2000) că dispozițiile criticate au ca scop consolidarea regimului valutar și întărirea disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare ale persoanelor fizice și juridice care produc și comercializează mărfuri, execută lucrări și prestează servicii în străinătate, precum și obligația de repatriere a valutei, cât și sancțiunea nerespectării acestei obligații. Curtea a mai constatat că limitele dreptului de proprietate au fost stabilite prin lege (și anume, Legea nr. 12/1995 prin care a fost aprobată cu modificări Ordonanța Guvernului nr. 18/1994), iar amenzile contravenționale prevăzute la pct. 7 al art. IV din ordonanța criticată sunt stabilite prin lege, așa încât nu se poate reține încălcarea art. 41 din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 161 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 11 ianuarie 1999, Curtea a statuat că nu este întemeiată nici susținerea potrivit căreia se instituie o răspundere obiectivă, întrucât, prin ipoteză, fiind vorba de săvârșirea unei contravenții, elementul vinovăției este de esența acesteia și, de aceea, în lipsa vinovăției nu se

poate aplica niciodată o sancțiune contravențională. Existența sau inexistența acesteia este un element al stării de fapt, a cărei apreciere este de atributul exclusiv al instanței de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine o schimbare a jurisprudenței Curții, soluția și motivarea din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi în privința art. IV pct. 7 alin. 1,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor alineatului final al art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „ELECTRA ANG” — S.R.L. din Broșteni, județul Suceava, în Dosarul nr. 5/2001 al Judecătorei Cluj-Napoca.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, excepție invocată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1998 privind finanțarea și din alte surse decât bugetul de stat a unor activități specifice de administrare a rezervelor de stat

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 23/1998 privind finanțarea și din alte surse decât bugetul de stat a unor activități specifice de administrare a rezervelor de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 30 ianuarie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 239/1998, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. **Alineatul (1) al articolului 1 se completează cu litera g) care va avea următorul cuprins:**

„g) onorariile convenite pentru serviciile executorilor judecătorești, prestate de aceștia la cererea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și a unităților sale teritoriale, indiferent de obiectul executării.”

2. **Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„(2) Sursele prevăzute la alin. (1) pentru acoperirea cheltuielilor de la lit. a)–g) se vor folosi în completarea sumelor alocate anual prin bugetul de stat.”

3. **Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — Administrația Națională a Rezervelor de Stat poate conveni cu societățile comerciale și regiile autonome

compensarea datoriilor acestora, nerambursate la scadență și a penalităților aferente, cu produse prevăzute în nomenclatorul rezervelor de stat, precum și cu contravaloarea lucrărilor, materialelor și serviciilor executate și achiziționate în condițiile legii.”

4. **După articolul 3 se introduce articolul 4 cu următorul cuprins:**

„Art. 4. — Între Administrația Națională a Rezervelor de Stat și societățile comerciale sau regiile autonome plățile se pot realiza și prin utilizarea instrumentelor de plată garantate:

a) cambie și bilet la ordin, avalizate de o bancă comercială și acceptate în prealabil de obligatul principal, conform Legii nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările ulterioare;

b) cec, certificat conform Legii nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările ulterioare.”

5. **După articolul 4 se introduce articolul 5 cu următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Diferențele valorice înregistrate ca urmare a restituirii unor produse de o calitate superioară

celor împrumutate se suportă din disponibilul privind rezervele speciale al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat.

(2) Taxa pe valoarea adăugată de plată, în cazurile de diminuare fără aprobare legală a cantităților de produse

rezervă de stat păstrate în custodie, precum și în cazurile de nerestituire a produselor împrumutate sau scoase la împrăștiare, va putea fi finanțată temporar din disponibilul privind rezervele speciale al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat,
Gabriel Oprea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 25 octombrie 2001.
Nr. 142.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind regimul bateriilor și acumulatorilor care conțin substanțe periculoase

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 54 pct. 1 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001, precum și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează condițiile de introducere pe piață a bateriilor și acumulatorilor care conțin substanțe periculoase, denumite în continuare *baterii* și *acumulatori*, precum și modalitățile de gestionare a bateriilor și acumulatorilor uzați, în scopul asigurării condițiilor de protecție a mediului și a sănătății populației.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri semnificația termenilor specifici utilizați este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 3. — Activitatea de gestionare a bateriilor și acumulatorilor uzați are la bază principiile generale prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001.

Art. 4. — (1) Se interzice introducerea pe piață a bateriilor și/sau acumulatorilor care conțin mai mult de 0,0005% mercur din greutate, incluzând și cazurile în care aceste baterii și acumulatori sunt încorporați în aparate.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) bateriile tip pastilă cu un conținut maxim de 2% mercur din greutate.

Art. 5. — (1) Este interzisă introducerea pe piață a aparatelor care utilizează baterii și/sau acumulatori astfel încorporați încât nu este posibilă înlocuirea cu ușurință și fără riscuri a acestora de către utilizator.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) categoriile de aparate prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 6. — Persoanele juridice care produc baterii și/sau acumulatori au obligația de a le marca cu unul dintre simbolurile prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 7. — Se interzice introducerea pe piață a bateriilor și/sau acumulatorilor care nu sunt marcați conform art. 6.

Art. 8. — (1) Informațiile referitoare la conținutul de metale grele din baterii și/sau acumulatori cuprind simbolurile chimice ale metalelor respective: Hg — mercur, Cd — cadmiu sau Pb — plumb, precum și concentrațiile acestora, conform prevederilor cuprinse în anexa nr. 1 lit. a).

(2) Responsabilitatea tipăririi informațiilor la care se face referire în alin. (1) și a amplasării acestora sub simbolul prevăzut în anexa nr. 3 revine persoanelor juridice care produc baterii și/sau acumulatori ori reprezentanților autorizați ai acestora.

(3) Informațiile la care se face referire în alin. (1) trebuie să reprezinte minimum o pătrime din dimensiunea simbolului prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 9. — Simbolul prevăzut în anexa nr. 3 și informațiile la care se face referire în art. 8 alin. (1) se tipăresc în mod clar, vizibil și durabil.

Art. 10. — Se interzic persoanelor fizice și juridice:

a) abandonarea bateriilor și a acumulatorilor uzați sau a componentelor solide ale acestora;

b) deversarea electrolitului din acumulatorii uzați pentru autovehicule pe sol, în apele de suprafață, apele subterane, apele mării teritoriale și în sistemele de canalizare;

c) deteriorarea carcaselor bateriilor și ale acumulatorilor uzați.

Art. 11. — Persoanele juridice care produc baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule, reprezentanții autorizați ai acestora sau importatorii au următoarele obligații:

a) să informeze cumpărătorii asupra necesității colectării și valorificării bateriilor și/sau acumulatorilor uzați pentru autovehicule, prin inscripționarea pe carcasa acestora a următoarelor texte:

„Este interzisă aruncarea bateriilor și/sau acumulatorilor uzați pentru autovehicule.“

„Este interzisă deversarea electrolitului din acumulatorii uzați pentru autovehicule.“

„Acest produs trebuie predat după utilizare pentru valorificare.“

b) să informeze cumpărătorii asupra modalităților de colectare a bateriilor și/sau a acumulatorilor uzați pentru autovehicule, asupra obligațiilor pe care le au în ceea ce privește colectarea acestora, asupra semnificației marcajelor

și simbolurilor inscripționate pe bateriile și/sau pe acumulatorii pentru autovehicule, precum și asupra toxicității și gradului de pericolozitate ale materialelor conținute, care sunt menționate în instrucțiunile de utilizare puse la dispoziție consumatorilor și care însoțesc aceste produse.

Art. 12. — (1) Persoanele fizice și juridice care dețin mijloace de transport sau utilaje echipate cu baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule au obligația să predea bateriile și/sau acumulatorii uzați cu electrolitul și componentele solide conținute persoanelor juridice care comercializează baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule ori persoanelor juridice care desfășoară activitate de colectare sau de valorificare a acestora.

(2) Persoanele fizice și juridice care dețin baterii și/sau acumulatori uzați, alții decât cei pentru autovehicule, au obligația să predea aceste baterii și/sau acumulatori uzați în cadrul sistemului de colectare, potrivit prevederilor art. 14.

Art. 13. — Persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente și persoanele juridice care comercializează baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule sunt obligate:

a) să colecteze bateriile și/sau acumulatorii uzați pentru autovehicule în schimbul bateriilor și/sau acumulatorilor vânduți;

b) să aplice sistemul „depozit” asupra prețului de vânzare al bateriilor și/sau acumulatorilor pentru autovehicule;

c) să depoziteze în spații special amenajate, împreună și asigurate pentru prevenirea scurgerilor necontrolate, bateriile și/sau acumulatorii uzați pentru autovehicule primiți în schimbul celor vânduți;

d) să predea bateriile și acumulatorii uzați pentru autovehicule, colectați, persoanelor juridice care desfășoară activitate de colectare sau de valorificare a acestora;

e) să afișeze la loc vizibil anunțul cu următorul conținut: „Predați bateriile și/sau acumulatorii uzați pentru autovehicule în vederea valorificării”.

Art. 14. — (1) Persoanele juridice care produc baterii și/sau acumulatori, reprezentanții autorizați ai acestora sau importatorii sunt obligați să stabilească și să organizeze un sistem propriu de colectare a bateriilor și acumulatorilor uzați, prin care să se asigure:

a) colectarea, în spații special amenajate, a bateriilor și acumulatorilor uzați de tipul și marca celor produși sau importați, indiferent de gradul lor de deteriorare;

b) preluarea cu titlu gratuit a bateriilor și a acumulatorilor uzați colectați separat în locurile stabilite de comun acord cu persoanele juridice care comercializează baterii și acumulatori;

c) punerea la dispoziție cu titlu gratuit a recipientelor corespunzătoare în locurile de colectare a bateriilor și acumulatorilor uzați;

d) predarea bateriilor și a acumulatorilor uzați colectați persoanelor juridice care desfășoară activitate de valorificare sau de eliminare a acestora.

(2) În lipsa organizării unui sistem propriu de colectare a bateriilor și/sau acumulatorilor uzați obligațiile prevăzute la alin. (1) trebuie realizate pe bază contractuală cu persoane juridice care au în obiectul de activitate colectarea bateriilor și/sau a acumulatorilor uzați.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (1) și (2) bateriile și/sau acumulatorii pentru autovehicule, cărora le sunt aplicabile prevederile art. 13.

Art. 15. — Persoanele juridice care produc baterii și/sau acumulatori, reprezentanții autorizați sau importatorii de

baterii și/sau acumulatori sunt obligați să pună la dispoziție autorităților competente informații referitoare la bateriile și acumulatorii introduși pe piață.

Art. 16. — Persoanele juridice autorizate în activitatea de colectare, transport, valorificare și/sau eliminare a bateriilor și acumulatorilor uzați sunt obligate:

a) să țină evidența datelor privind bateriile și/sau acumulatorii uzați colectați, valorificați și/sau eliminați, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 155/1999 pentru introducerea evidenței gestiunii deșeurilor și a Catalogului European al Deșeurilor;

b) să păstreze pe o perioadă de minimum 3 ani evidența prevăzută la lit. a);

c) să pună la dispoziție autorităților competente, la cerere, datele menționate la lit. a).

Art. 17. — Persoanele juridice care desfășoară activități de colectare, transport, valorificare și/sau eliminare a bateriilor și/sau acumulatorilor uzați se autorizează, după caz, în conformitate cu prevederile Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 465/2001.

Art. 18. — Pentru organizarea eficientă a colectării bateriilor și/sau acumulatorilor uzați pentru autovehicule se introduce sistemul „depozit” la comercializare, conform prevederilor art. 13 lit. b).

Art. 19. — (1) Sistemul „depozit” se aplică asupra prețului de vânzare de către persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente și de către persoanele juridice care comercializează baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule, la comercializarea către consumatorul final, reprezintă 10% din prețul de vânzare al unei baterii sau al unui acumulator pentru autovehicul și este plătit o dată cu achiziționarea acestuia, în cazul în care nu se predă o baterie sau un acumulator uzat pentru autovehicul.

(2) Sumele încasate din aplicarea sistemului „depozit”, nerambursate conform art. 20 lit. c), sunt evidențiate separat în contabilitatea persoanei care desfășoară activitate de comerț cu baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule și sunt utilizate numai pentru organizarea activității de colectare a bateriilor și acumulatorilor uzați pentru autovehicule.

Art. 20. — Persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente și persoanele juridice care comercializează baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule au următoarele obligații principale:

a) să afișeze în mod vizibil prețul pentru o baterie sau un acumulator pentru autovehicul și valoarea depozitului corespunzător;

b) să emită cumpărătorului, la vânzarea bateriei sau acumulatorului pentru autovehicul, o chitanță pe care să se specifice valoarea depozitului.

c) să ramburseze cumpărătorului valoarea depozitului, pe baza chitanței emise, în cazul în care în termen de maximum 30 de zile de la data achiziționării cumpărătorul îi predă o baterie sau un acumulator uzat pentru autovehicul.

Art. 21. — Ministerul Apelor și Protecției Mediului are următoarele atribuții și responsabilități:

a) să publice informări privind gestionarea bateriilor și a acumulatorilor uzați;

b) să transmită informații celorlalte autorități competente, la cerere, precum și organismelor internaționale interesate, conform obligațiilor ce decurg din convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 22. — (1) Ministerul Industriei și Resurselor va propune Ministerului Educației și Cercetării programe de cercetare pentru reducerea conținutului de metale grele și substanțe periculoase din baterii și acumulatori, pentru utilizarea unor înlocuitori mai puțin poluanți în baterii și acumulatori, precum și pentru găsirea de noi metode de valorificare a bateriilor și acumulatorilor uzați.

(2) Programele prevăzute la alin. (1) se includ în Planul Național de Cercetare-Dezvoltare și Inovare, se revizuiesc și se actualizează la maximum 4 ani, luându-se în considerare condițiile economice, de protecție a mediului și progresul tehnic.

Art. 23. — Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 24. — (1) Constituie contravenție următoarele fapte și se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor art. 13 lit. e), cu amendă de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei, pentru persoane fizice autorizate să desfășoare activități independente, și cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei pentru persoane juridice;

b) nerespectarea prevederilor art. 11, 15, 16 și ale art. 20, cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1), art. 6, 7, 8 și ale art. 9, cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 10 și 12, cu amendă de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei, pentru persoane

fizice, și cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei pentru persoane juridice;

e) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1), cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 13 lit. a)—d) și ale art. 14 alin. (1) și (2), cu amendă de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei, pentru persoane fizice autorizate să desfășoare activități independente, și cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei pentru persoane juridice.

(2) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 25. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 24 se fac de către personalul din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului și al autorităților teritoriale de protecție a mediului, al Ministerului de Interne, Ministerului Industriei și Resurselor, al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al autorităților administrației publice locale, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

Art. 26. — Actualizarea prevederilor anexei nr. 2, în scopul adaptării la progresul tehnic, se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 27. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 28. — Prezenta hotărâre va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

Ministrul apelor și protecției mediului,

Aurel Constantin Ilie

Ministrul educației și cercetării,

Ecaterina Andronescu

Ministru de interne,

Ioan Rus

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

Ministrul integrării europene,

Hildegard Carola Puwak

București, 18 octombrie 2001.

Nr. 1.057.

ANEXA Nr. 1

**SEMNIFICAȚIA
termenilor specifici utilizați*)**

a) *baterii și acumulatori care conțin substanțe periculoase:*

1. baterii și acumulatori care conțin mai mult de 0,0005% mercur din greutate, comercializați pe piață;

2. baterii și acumulatori care conțin:

— mai mult de 25 mg mercur/celulă, cu excepția bateriilor alcaline cu mangan;

— mai mult de 0,025% cadmiu din greutate;

— mai mult de 0,4% plumb din greutate;

3. baterii alcaline cu mangan, care conțin mai mult de 0,025% mercur din greutate;

b) *acumulatori — surse de energie electrică* — sunt alcătuiți din una sau mai multe celule primare reîncărcabile, energia electrică obținându-se prin transformarea directă a energiei chimice.

*) Se completează cu definițiile prevăzute în anexa nr. I A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001.

Tipuri de acumulatori:

- acumulatori litiu
- acumulatori nichel-metal hidruură
- acumulatori nichel-cadmium
- acumulatori cu plumb
- acumulatori tip pastilă;

c) *baterii — surse de energie electrică* — sunt alcătuite din una sau mai multe celule primare nereîncărcabile, energia electrică obținându-se prin transformarea directă a energiei chimice.

Tipuri de baterii:

- baterii zinc-carbon
- baterii alcaline cu mangan
- baterii zinc
- baterii litiu-dioxid de mangan
- baterii tip pastilă;

d) *baterii sau acumulatori pentru autovehicule* — baterii sau acumulatori care se folosesc la autovehicule pentru pornire, aprindere și iluminare;

e) *baterii sau acumulatori uzați* — baterii sau acumulatori care au devenit impropriei folosirii pentru care au fost inițial destinați;

f) *electrolit* — soluție de acid sulfuric și apă distilată sau demineralizată;

g) *introducere pe piață* — acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs în vederea distribuirii și/sau utilizării;

h) *reprezentant autorizat* — persoană juridică cu sediul în România, desemnată de producător să acționeze în numele său;

i) *sistem „depozit”* — sistemul prin care cumpărătorul, la cumpărarea unei baterii și/sau a unui acumulator pentru autovehicul, plătește vânzătorului o sumă de bani care îi este rambursată atunci când bateria și/sau acumulatorul uzat cu electrolitul în el este returnat persoanelor juridice care comercializează baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule.

ANEXA Nr. 2

LISTA

cuprinzând categoriile de aparate exceptate de la prevederile art. 5 alin. (1)

1. Aparatură ale căror baterii sunt lipite, sudate sau atașate permanent la borne pentru a asigura continuitatea alimentării cu energie în procesele industriale, precum și pentru conservarea memoriei și funcțiilor computerelor și ale echipamentului informatic și comercial atunci când utilizarea bateriilor și acumulatorilor menționați în anexa nr. 1 este necesară din punct de vedere tehnic.

2. Elemente de acumulatori din echipamente profesionale și științifice, bateriile și acumulatorii din dispozitivele medicale proiectate pentru a menține funcțiile vitale și din stimulatoarele cardiace, la care funcționarea neîntreruptă

este esențială și înlocuirea se realizează doar de către personal calificat în domeniu.

3. Aparatură portabile la care înlocuirea bateriilor de către personal necalificat poate prezenta riscuri pentru siguranța utilizatorului sau poate afecta funcționarea aparatului și echipamente profesionale destinate utilizării în medii foarte sensibile. Aceste aparatură sunt însoțite de instrucțiuni care să informeze utilizatorul despre conținutul periculos pentru mediu al bateriilor și acumulatorilor și care să arate modul în care se realizează înlocuirea în condiții de siguranță.

ANEXA Nr. 3

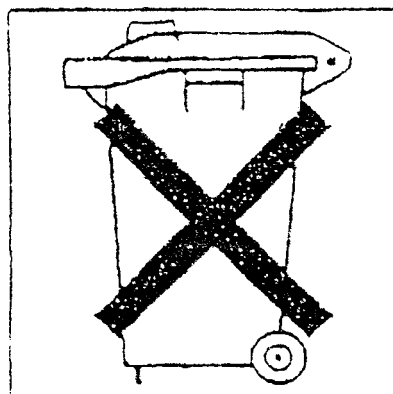
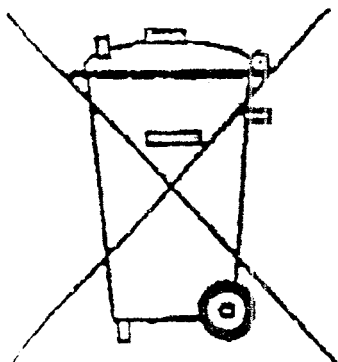
SIMBOLURI DE MARCARE

a bateriilor și acumulatorilor

1. Persoanele juridice care produc baterii și/sau acumulatori ori reprezentanții autorizați ai acestora au libertatea alegerii unuia dintre simbolurile prevăzute în prezenta anexă.

2. Simbolul acoperă 3% din suprafața dată de latura cea mai mare a bateriei sau a acumulatorului și are dimensiunea maximă de 5 cm x 5 cm.

3. În cazul în care dimensiunea bateriei sau a acumulatorului nu permite decât un simbol mai mic de 0,5 cm x 0,5 cm bateria sau acumulatorul respectiv trebuie marcat cu un simbol cu dimensiunea de 1 cm x 1 cm, tipărit pe ambalajul acestuia.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2001, pentru județul Giurgiu**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 22 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2001 nr. 216/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2001 cu suma de 4.000.000 mii lei, pentru județul Giurgiu, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2001, și alocarea acesteia Consiliului Local al Municipiului Giurgiu, județul Giurgiu, pentru finalizarea obiectivului de investiții

„Reabilitare rețele utilități PT 91 — Cartier Policlinică Giurgiu“.

Art. 2. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 se face de către ordonatorul principal de credite, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 octombrie 2001.
Nr. 1.082.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 125 din 23 aprilie 2001

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 383 din 11 iunie 2001

ORDIN

**pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea
și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman**

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor și ministrul sănătății și familiei, văzând Referatul de aprobare nr. 118.530/2001 întocmit de Direcția generală strategii și politici în agricultură și industria alimentară din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Referatul de aprobare nr. DB 4.194/2001 întocmit de Direcția generală de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei, având în vedere prevederile art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 113/1999 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor prin Direcția generală strategii și politici în agricultură și industria alimentară și prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, respectiv a municipiu-

lui București, precum și Ministerul Sănătății și Familiei prin Direcția generală de sănătate publică și direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

N O R M E

cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În sensul prezentelor norme *produsele din cacao și ciocolată* reprezintă produsele destinate consumului uman definite în anexa nr. 1 la prezentele norme.

Art. 2. — Produsele menționate în anexa nr. 1 la prezentele norme sunt oferite spre vânzare numai dacă sunt în conformitate cu definițiile și regulile stabilite în prezentele norme.

CAPITOLUL II

Natura, conținutul, originea, fabricarea

Art. 3. — (1) Denumirile enumerate în anexa nr. 1 la prezentele norme se aplică numai produselor definite la litera respectivă și trebuie utilizate în comerț pentru descrierea acestora.

(2) Prevederile alin. (1) nu afectează totuși aranjamentele prin care aceste denumiri se utilizează suplimentar, în conformitate cu uzanța comercială, pentru a indica alte produse care nu pot fi confundate cu cele definite în anexa nr. 1 la prezentele norme.

Art. 4. — La fabricarea produselor definite în anexa nr. 1 la prezentele norme nu trebuie utilizate boabele de cacao care nu sunt sănătoase și în condiții bune de comercializare, cojile, germenii sau alte produse reziduale rezultate din extracția untului de cacao efectuată cu solvent.

CAPITOLUL III

Etichetarea și marcarea

Art. 5. — (1) Actele normative în vigoare privind etichetarea alimentelor se aplică produselor definite în anexa nr. 1 la prezentele norme, care sunt destinate în formă neschimbată consumatorului final, cu suplimentarea următoarelor mențiuni care trebuie să fie vizibile, lizibile și inteligibile:

a) denumirea produselor în cazul produselor definite în anexa nr. 1 la prezentele norme pct. A; în cazul produselor definite în anexa nr. 1 la prezentele norme pct. A lit. z) — ciocolată umplută — această denumire este însoțită de o indicație pentru consumator referitoare la produsele folosite pentru umplutură;

b) pentru produsele specificate în anexa nr. 1 la prezentele norme pct. A lit. j), k), n), o), s) și t), o indicație referitoare la conținutul total de cacao în substanța uscată prin declarația „substanță uscată de cacao ...% minim“;

c) pentru ciocolata umplută și ciocolata obținută din produse de ciocolată, altele decât ciocolata și cuvertura de ciocolată, o indicație suplimentară referitoare la tipul sau tipurile de ciocolată utilizate;

d) declarația cerută în anexa nr. 1 la prezentele norme pct. D—G, dacă este necesară;

e) masa netă, pentru produsele care cântăresc mai mult de 50 g; totuși, în cazul produselor care cântăresc mai puțin de 50 g fiecare și care sunt prezentate în ambalaje care conțin două sau mai multe astfel de produse a căror masă netă totală este menționată pe ambalajul exterior sau a căror masă netă individuală menționată pe fiecare unitate de ambalaj, în măsura în care este lizibilă din exterior; în cazul produselor turnate în forme această informație se înlocuiește prin masa netă minimă;

f) denumirea sau denumirea comercială și adresa ori sediul înregistrat al fabricantului sau al vânzătorului din România ori dintr-un stat membru al Uniunii Europene.

(2) În cazul în care produsele definite în anexa nr. 1 la prezentele norme sunt introduse în ambalaje sau recipiente care au o masă netă de cel puțin 10 kilograme și nu sunt vândute cu amănuntul, informațiile menționate la alin. (1) lit. b), c), d) și e), împreună cu informația menționată la alin. (1) lit. f) pentru produsele definite în anexa nr. 1 la prezentele norme pct. A lit. a)—g), apar numai pe documentele însoțitoare.

(3) Comercializarea se interzice pentru:

a) produsele definite în anexa nr. 1 la prezentele norme, dacă marcajul stabilit la alin. (1) lit. a), c) și d) nu este prezentat în limba română pe o parte a ambalajului sau a recipientului;

b) produsul definit în anexa nr. 1 la prezentele norme pct. A lit. t), dacă descrierea „ciocolată cu lapte“ este prezentată pe ambalaj.

Art. 6. — Denumirea principală „ciocolată“ sau „ciocolată cu lapte“ nu este completată cu mențiuni sau calificative referitoare la calitate decât dacă:

a) ciocolata prezintă un conținut total de substanță uscată de cacao de minimum 43%, inclusiv cel puțin 26% unt de cacao;

b) ciocolata cu lapte conține maximum 50% zaharoză și minimum 30% substanță totală uscată de cacao și 18% substanță uscată a laptelui obținută prin evaporare, inclusiv cel puțin 4,5% grăsime din unt.

Art. 7. — (1) Prezentele norme se aplică și produselor importate din țări terțe și destinate consumului în România.

(2) Prezentele norme nu afectează prevederile legilor naționale:

a) care autorizează sau interzic în prezent adăugarea grăsimilor vegetale, altele decât untul de cacao, la produsele din ciocolată definite în anexa nr. 1 la prezentele norme;

b) care autorizează sau interzic vânzarea cu amănuntul a variatelor produse din ciocolată fără ambalaj;

c) care stabilesc reglementări mai puțin stricte privind etichetarea pentru vânzarea cu amănuntul a produselor fantezie, cum sunt: figurinele, țigările, ouăle și bomboanele de ciocolată în vrac; în astfel de cazuri prevederile stipulează numai plasarea unei indicații în apropierea produsului prezentat;

d) care se aplică produselor dietetice;

e) care autorizează vânzarea produselor din ciocolată, altele decât cele definite în anexa nr. 1 la prezentele norme, sub denumirea „cremă de ciocolată“ sau „ciocolată cu lapte smântănit“.

(3) Prezentele norme nu se aplică produselor menționate în anexa nr. 1 la prezentele norme pct. A, destinate exportului efectuat de România în țările din afara statelor membre ale Uniunii Europene.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 8. — Prezentele norme sunt compatibile cu reglementările comunitare în domeniu și sunt armonizate cu prevederile Directivei Consiliului 73/241/1973, amendată de Directiva Consiliului 74/411, Directiva Consiliului 74/644, Directiva Consiliului 75/155, Directiva Consiliului 76/628, Directiva Consiliului 78/609, Directiva Consiliului 78/842, Directiva Consiliului 80/608, Directiva Consiliului 85/7 și Directiva Consiliului 89/344.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme.

DEFINIȚII ȘI CARACTERISTICI

A. În sensul prezentelor norme se aplică următoarele definiții:

a) *Boabe de cacao* — semințele arborelui de cacao (*Theobroma cacao L.*) fermentate și deshidratate.

b) *Miez de cacao* — boabe de cacao, prăjite sau neprăjite, care sunt curățate, decorticate și degerminate și care conțin, fără să încalce prevederile pct. B, un reziduu maxim de 5% coajă sau germen și un conținut maxim de 10% cenușă, aceste procente raportându-se la substanța uscată degresată.

c) *Praf de cacao, cacao fină* — bucăți de boabe de cacao sub formă de particule mici, colectate separat în timpul proceselor de separare, cu conținut minim de grăsime de 20%, raportată la substanța uscată.

d) *Masă de cacao* — miez de cacao transformat printr-un proces mecanic în masă fără pierderi din conținutul de grăsime natural.

e) *Turtă de cacao* — miez de cacao sau masă de cacao transformată printr-un proces mecanic într-o turtă ce conține, fără să încalce prevederile definiției turtei de cacao cu conținut scăzut de grăsime, minimum 20% unt de cacao, raportat la substanța uscată, și maximum 9% umiditate.

f) *Turtă de cacao cu conținut scăzut de grăsime* — turtă de cacao cu conținut minim de 8% unt de cacao, raportat la substanța uscată.

g) *Turtă de cacao expeller* — boabele de cacao, praful de cacao, cu sau fără miez de cacao sau turtă de cacao, transformate în turtă printr-un proces expeller (presat hidraulic, mecanic sau rafinat).

h) *Cacao, cacao pudră* — turtă de cacao obținută prin presare hidraulică, transformată în pudră printr-un proces mecanic și care conține, fără să încalce prevederile definiției referitoare la cacao pudră cu conținut scăzut de grăsime, minimum 20% unt de cacao, raportat la substanța uscată, și minimum 9% umiditate;

i) *Cacao cu conținut scăzut de grăsime, cacao pudră cu conținut scăzut de grăsime* — cacao pudră cu conținut minim de 8% unt de cacao, raportat la substanța uscată.

j) *Cacao cu zahăr, cacao pudră cu zahăr* — produsul obținut prin amestec de cacao pudră și zaharoză, astfel încât 100 g de amestec să conțină minimum 32 g de cacao pudră.

k) *Cacao cu zahăr cu conținut scăzut de grăsime, cacao pudră cu zahăr cu conținut scăzut de grăsime* — produsul obținut prin amestec de cacao pudră cu conținut scăzut de grăsime și zaharoză, astfel încât 100 g de amestec să conțină minimum 32 g de cacao pudră cu conținut scăzut de grăsime.

l) *Unt de cacao* — grăsimea obținută din boabe de cacao sau părți de boabe de cacao, care se prezintă sub formă de unt de cacao de presă sau unt de cacao, unt de cacao expeller și unt de cacao rafinat.

Untul de cacao de presă sau untul de cacao este obținut prin presare din una sau mai multe dintre următoarele materii prime: miez de cacao, masă de cacao, turtă de cacao, turtă de cacao cu conținut scăzut de grăsime și care prezintă conținut de substanță nesaponificabilă determinată cu ajutorul eterului de petrol de maximum 0,35% și aciditate de maximum 1,75%, exprimată în acid oleic.

Untul de cacao expeller este untul de cacao obținut prin torsiune (procesul expeller) din boabe de cacao sau din boabe de cacao combinate cu miez de cacao, masă de cacao, turtă de cacao sau turtă de cacao cu conținut scăzut de grăsime și care prezintă conținut de substanță nesaponificabilă determinată cu ajutorul eterului de petrol de

maximum 0,50% și aciditate de maximum 1,75%, exprimată în acid oleic.

Untul de cacao rafinat este untul de cacao obținut prin presare, prin torsiune (procesul expeller), prin extracție folosind un solvent sau prin combinarea acestor procese, din una sau mai multe dintre următoarele materii prime: boabe de cacao, miez de cacao, praf de cacao, masă de cacao, turtă de cacao, turtă de cacao cu conținut scăzut de grăsime, turtă expeller și care sunt rafinate în conformitate cu prevederile pct. C lit. b); în cazul în care grăsimea de cacao, produsă de însuși producătorul de unt de cacao rafinat sau de un alt producător, este utilizată ca cea de-a doua materie primă, aceasta trebuie să fie obținută din materiile prime enumerate mai sus. Untul de cacao rafinat prezintă conținut de substanță nesaponificabilă determinată cu ajutorul eterului de petrol de maximum 0,50%, aciditate de maximum 1,75%, exprimată ca acid oleic, și conținut de grăsime obținut din coji și germeni care să nu depășească în untul de cacao proporția care există în mod natural în boabele de cacao.

m) *Grăsime de cacao* — grăsimea obținută din boabe de cacao sau din părți de boabe de cacao care nu prezintă caracteristicile stabilite pentru variatele categorii de unt de cacao.

n) *Ciocolată* — produsul obținut din miez de cacao, masă de cacao, cacao pudră sau cacao pudră cu conținut redus de grăsime și zaharoză, cu sau fără adaos de unt de cacao, care prezintă, fără a aduce prejudicii definiției ciocolatei sub formă de fidea, ciocolatei cu nuci gianduja și cuverturii de ciocolată, un conținut minim total de substanță uscată de cacao de 35%, minimum 14% substanță uscată de cacao fără grăsime și 18% unt de cacao. Aceste procente se calculează după ce se deduce masa substanțelor adăugate prevăzute la pct. E—H.

o) *Ciocolată menaj* — produsul obținut din miez de cacao, masă de cacao, cacao pudră sau cacao pudră cu conținut redus de grăsime și zaharoză, cu sau fără adaos de unt de cacao, care prezintă un conținut minim total de substanță uscată de cacao de 30%, din care 12% substanță uscată de cacao fără grăsime și 18% unt de cacao. Aceste procente se calculează după ce se deduce masa substanțelor adăugate prevăzute la pct. E—H.

p) *Ciocolată sub formă de fidea, fulgi de ciocolată* — ciocolata sub formă de granule sau fulgi, care prezintă un conținut minim total de substanță uscată de cacao de 32%, care include 12% unt de cacao.

r) *Ciocolată cu nuci gianduja* (sau una dintre derivatele cuvântului „gianduja”) — produsul obținut în primul rând din ciocolată care prezintă un conținut total minim de substanță uscată de cacao de 32%, inclusiv un conținut minim de substanță uscată de cacao fără grăsime de 8%, și din nuci măcinate fin în cantități în care 100 g de produs conțin minimum 20 g și maximum 40 g de nuci.

Se adaugă lapte sau substanță uscată produsă prin deshidratarea parțială sau completă a laptelui integral ori prin smântânirea parțială sau totală a laptelui într-o proporție în care produsul finit conține nu mai mult de un total de 5% din masa substanței uscate a laptelui care include maximum 1,25% grăsime din unt, precum și migdale, nuci și alte produse similare, întregi sau sfărâmate, în cantități care, împreună cu nucile măcinate, nu depășesc 60% din masa totală a produsului.

s) *Cuvertura de ciocolată* — ciocolata care conține minimum 31% unt de cacao și 2,5% substanță uscată de cacao fără grăsime; în cazul în care cuvertura de ciocolată este

descrisă drept „cuvertură de ciocolată neagră“ atunci aceasta va conține minimum 31% unt de cacao și 16% substanță uscată de cacao fără grăsime.

ș) *Ciocolată cu lapte* — produsul obținut din miez de cacao, masă de cacao, cacao pudră sau cacao pudră cu conținut scăzut de grăsime și zaharoză, cu sau fără adaos de unt de cacao, și din lapte sau din lapte praf degresat, parțial degresat sau integral, și, dacă este posibil, din smântână, smântână deshidratată parțial sau total, unt sau grăsime din unt, care prezintă caracteristicile care fac obiectul definițiilor ciocolatei cu lapte sub formă de fidea, ciocolatei cu lapte și nuci gianduja și cuverturii de ciocolată cu lapte.

Ciocolata cu lapte prezintă următoarele caracteristici: substanța uscată totală de cacao de minimum 25%, substanța uscată de cacao fără grăsime de minimum 2,5%, substanța uscată totală a laptelui derivată din ingredientele enumerate mai sus de minimum 14%, grăsime din unt de minimum 3,5%, grăsime totală de minimum 25%, zaharoză de maximum 55%.

Aceste procente se calculează după ce este dedusă masa substanțelor adăugate prevăzute la pct. E—H.

t) *Ciocolată cu lapte cu conținut ridicat de lapte* — produsul obținut din miez de cacao, masă de cacao, cacao pudră sau cacao pudră cu conținut scăzut de grăsime și zaharoză, cu sau fără adaos de unt de cacao, și din lapte sau din lapte praf degresat, parțial degresat sau integral, și, dacă este posibil, din smântână, smântână parțial sau total deshidratată, unt sau grăsime din unt, care prezintă următoarele caracteristici: substanța uscată totală de cacao de minimum 20%, substanța uscată de cacao fără grăsime de minimum 2,5%, substanța uscată totală a laptelui derivată din ingredientele enumerate mai sus de minimum 20%, grăsime din unt de minimum 5%, grăsime totală de minimum 25% și zaharoză de maximum 55%.

Aceste procente se calculează după ce este dedusă masa substanțelor adăugate prevăzute la pct. E—H.

ț) *Ciocolată cu lapte sub formă de fidea, fulgi de ciocolată cu lapte* — ciocolata cu lapte sub formă de granule sau fulgi, care prezintă următoarele caracteristici, diferite de cele stabilite la pct. A lit. ș), și anume substanța uscată totală de cacao de minimum 20%, substanța uscată totală a laptelui derivată din ingredientele enumerate la lit. ș) de minimum 12%, grăsime din unt de minimum 3%, grăsime totală de minimum 12% și zaharoză de maximum 66%.

u) *Ciocolată cu lapte și nuci gianduja* (sau una dintre derivatele cuvântului „gianduja“) — produsul obținut în primul rând din ciocolată cu lapte care prezintă un conținut minim de substanță uscată a laptelui de 10% și, în al doilea rând, din nuci măcinate fin, astfel încât 100 g de produs să conțină maximum 40 g și minimum 15 g de nuci. Se pot adăuga și migdale, nuci și alte varietăți similare, întregi sau sfărâmate, în cantități care, împreună cu nucile măcinate, să nu depășească 60% din masa totală a produsului.

v) *Cuvertură de ciocolată cu lapte* — ciocolata cu lapte care prezintă un conținut minim de 31% grăsime.

w) *Ciocolată albă* — produsul fără substanțe colorante, obținut din unt de cacao, zaharoză și din lapte sau din lapte praf degresat, parțial degresat sau integral, și, posibil, din smântână, smântână parțial sau total deshidratată, unt sau grăsime din unt care prezintă următoarele caracteristici: substanța uscată totală de cacao de minimum 20%, substanța uscată totală a laptelui derivată din ingredientele enumerate mai sus de minimum 14%, grăsime din unt de minimum 3,5% și zaharoză de maximum 55%.

Aceste procente se calculează după ce este dedusă masa substanțelor adăugate prevăzute la pct. E—H.

x) *Ciocolată umplută* — fără a încălca prevederile aplicabile umpluturii utilizate, produsul umplut, cu excepția produselor de cofetărie din făină sau a produselor tip biscuiți,

este produsul a cărui parte exterioară constă în ciocolată, ciocolată menaj, ciocolată cu nuci gianduja, cuvertură de ciocolată, ciocolată cu lapte, ciocolată cu lapte cu conținut ridicat de lapte, ciocolată cu lapte și cu nuci gianduja, cuvertură de ciocolată cu lapte sau ciocolată albă și care reprezintă minimum 25% din masa totală a produsului.

y) *Bomboană de ciocolată* — produsul de dimensiunea unei îmbrăcături, care constă în ciocolată umplută sau combinație de ciocolată, ciocolată menaj, ciocolată cu nuci gianduja, cuvertură de ciocolată, ciocolată cu lapte, ciocolată cu lapte cu conținut ridicat de lapte, ciocolată cu lapte și cu nuci gianduja, cuvertură de ciocolată cu lapte sau ciocolată albă cu alte substanțe comestibile, astfel încât părțile de ciocolată să fie clar vizibile cel puțin parțial și să reprezinte 25% din masa totală a produsului, ori într-un amestec de ciocolată, ciocolată menaj, cuvertură de ciocolată, ciocolată cu lapte, ciocolată cu lapte cu conținut ridicat de lapte sau cuvertură de ciocolată cu lapte și de alte substanțe comestibile, cu excepția făinii sau amidonului și a grăsimilor, altele decât untul de cacao și grăsimile laptelui, fără a încălca prevederile art. 7 alin. (2) lit. a) din norme, cu condiția ca produsele din ciocolată să reprezinte minimum 25% din masa totală a produsului.

B. Boabele de cacao, miezul de cacao, praful de cacao, masa de cacao, turta de cacao, turta de cacao cu conținut scăzut de grăsime, turta de cacao expeller, cacaua pudră și cacaua pudră cu conținut scăzut de grăsime se pot alcaliniza numai cu una sau mai multe dintre următoarele substanțe: carbonați alcalini, hidroxizi alcalini, carbonat de magneziu, oxid de magneziu, soluții de amoniac, astfel încât cantitatea adăugată de agent alcalinizator, exprimată sub formă de carbonat de potasiu, să nu depășească 5% din masa substanței uscate degresate.

La produsele astfel tratate se poate adăuga o cantitate de acid citric sau acid tartric, care să nu depășească 0,5% din masa totală a produsului.

Dacă produsul a fost tratat în conformitate cu cele descrise mai sus, conținutul său de cenușă nu trebuie să depășească 14% din substanța uscată degresată.

C. a) Untul de cacao de tratează numai prin procesele de filtrare, centrifugare, alte procese fizice uzual folosite pentru realizarea desmucilaginării, tratament prin abur supraîncălzit în vid și prin alte procese fizice uzual folosite pentru realizarea dezodorizării.

b) Pentru untul de cacao rafinat sunt permise și următoarele procese: tratament prin spălare alcalină sau printr-o substanță similară uzual folosită pentru realizarea neutralizării și tratament cu una sau mai multe dintre următoarele substanțe: bentonit, atomi de carbon activi și alte substanțe similare uzual folosite pentru realizarea decolorării.

D. Produsele menționate la pct. A pot conține, în loc de zaharoză, glucoză cristalizată (dextroză), fructoză, lactoză sau maltoză, în cantități de până la 5% din masa totală a produsului, fără a fi necesară menționarea acesteia, și glucoză cristalizată (dextroză) în proporție mai mare de 5%, dar care să nu depășească 20% din masa totală a produsului. În acest caz denumirea produsului este însoțită de mențiunea „cu glucoză cristalizată“ sau „cu dextroză“.

E. a) Cu excepția preparatelor aromatizante care sugerează gustul ciocolatei naturale sau al grăsimii laptelui, alimentele care au un efect aromatizant, substanțele aromatizante naturale și sintetice sau substanțele aromatizante artificiale, a căror compoziție chimică este identică cu cea a elementelor principale ale substanțelor aromatizante naturale, și etilvanilina se adaugă la masa de cacao, la varietățile tipuri de cacao pudră, ciocolată și ciocolată cu lapte, la ciocolata albă și la bomboanele de ciocolată.

b) Fără a încălca prevederile pct. G, o mențiune referitoare la această adăugare însoțește denumirea produselor

masă de cacao, cuvertură de ciocolată și cuvertură de ciocolată cu lapte, precum și variatele tipuri de cacao pudră, ciocolată, ciocolată cu lapte, cu excepția cuverturii de ciocolată și a ciocolatei albe, în cazul în care gustul alimentului care are efect aromatizant sau al substanței aromatizante este predominant.

Această mențiune se face atunci când este utilizat alimentul care are efect aromatizant, prin indicarea denumirii sale, în cazul în care sunt utilizate substanțe aromatizante, altele decât etilvanilina, prin adăugarea la denumire a mențiunii „gust de...” sau „aromă de...”, împreună cu o mențiune în caractere de dimensiuni egale, care să indice natura gustului sau a aromei. Orice referire la o sursă naturală trebuie restricționată la substanțele aromatizante naturale, iar când se utilizează etilvanilina, printr-o mențiune „cu etilvanilină” sau „aromă de etilvanilină”.

F. La produsele menționate la pct. A, cu excepția miezului de cacao, se poate adăuga lecitină vegetală tehnic pură, care prezintă un indice de peroxid (exprimat ca miliechivalenți pe kg) ce nu depășește 10.

Denumirea produsului este însoțită de o mențiune referitoare la această adăugare și de procentul respectiv, cu excepția cazului în care lecitina se adaugă la variatele tipuri de ciocolată menționate la pct. A lit. d)–y).

Produsele menționate la pct. A nu pot conține fosfatide mai mult de 0,5% din masa lor totală, însă acest procent este 1% din masa lor totală pentru variatele tipuri de cacao pudră, ciocolată cu lapte cu conținut ridicat de lapte și fulgi de ciocolată și este 5% din masa lor totală pentru variatele tipuri de cacao pudră destinate producției de preparate instant, în măsura în care prevederile referitoare la acestea permit și cu condiția ca acest scop să fie indicat pe ambalaje și în documentele comerciale.

G. a) Fără a încălca prevederile art. 7 alin. (2) din norme, ingredientele, cu excepția făinii, amidonului, grăsimilor și a derivaților din grăsime care nu rezultă exclusiv din lapte, se adaugă la ciocolată, ciocolată menaj, cuvertură de ciocolată, ciocolată cu lapte, ciocolată cu lapte cu conținut ridicat de lapte, cuvertură de ciocolată cu lapte și la ciocolata albă.

Cantitatea din aceste substanțe în raport cu masa totală a produsului finit nu este mai mică de 5% sau mai mare

de un total de 40%, dacă se adaugă în bucăți clar vizibile și separabile, iar cantitatea din aceste substanțe în raport cu masa totală a produsului finit nu este mai mare de un total de 30%, dacă se adaugă sub o formă care din motive practice este de nedeslușit.

Cantitatea din aceste substanțe în raport cu masa totală a produsului finit este mai mare decât un total de 40%, dacă sunt adăugate atât în bucăți clar vizibile și separabile, cât și sub o formă care, din motive practice, este de nedeslușit, fără a încălca prevederile primului alineat.

b) O mențiune referitoare la ingredientele adăugate însoțește denumirea produselor din ciocolată menționate la lit. a).

O astfel de mențiune este interzisă în ceea ce privește laptele și produsele lactate, în cazul în care produsul finit nu este ciocolata cu lapte, ciocolata cu lapte cu conținut ridicat de lapte, cuvertura din ciocolată cu lapte sau ciocolata albă, cafeaua și băuturile spirtoase, când cantitatea din fiecare dintre aceste substanțe este mai mică de 1% din masa totală a produsului finit și alte substanțe comestibile, încorporate sub o formă care, din motive practice, este de nedeslușit și când cantitatea din fiecare dintre aceste substanțe este mai mică de 5% din masa totală a produsului finit.

c) În cazul ciocolatei umplute și a bomboanelor de ciocolată ingredientele adăugate menționate la lit. a) nu sunt incluse în părțile produsului de ciocolată, care, conform pct. A lit. x) și y), reprezintă cel puțin 25% din masa totală.

H. Ciocolata, ciocolata menaj, ciocolata cu lapte, ciocolata cu lapte cu conținut ridicat de lapte, ciocolata albă, ciocolata umplută și bomboanele de ciocolată sunt în unele cazuri parțial învelite în substanțe comestibile care reprezintă un maxim de 10% din masa lor totală. În acest caz limitele superioare de 40% și 30% stabilite la pct. G lit. a) și b) includ substanțele de învelire, iar limita inferioară de 25% stabilită pentru conținutul variatelor tipuri de ciocolată din ciocolata umplută și din bomboanele de ciocolată se raportează la masa totală a produsului, inclusiv la stratul de învelire.

*ANEXA Nr. 2
la norme*

MĂSURI SPECIALE

A. Adăugarea sărurilor de amoniu ale acizilor fosfatidici se poate autoriza la produsele din cacao și ciocolată menționate la pct. A din anexa nr. 1 la norme, cu excepția miezului de cacao.

Denumirea produsului este însoțită de o declarație referitoare la această adăugare și la procentul aferent, cu excepția cazului în care sărurile de amoniu ale acizilor fosfatidici sunt adăugate la diferitele tipuri de ciocolată menționate în anexa nr. 1 la norme pct. A lit. n)–y).

Dacă sunt utilizate sărurile de amoniu ale acizilor fosfatidici, se aplică și procentele maxime stabilite în al doilea alineat al pct. F din anexa nr. 1 la norme.

B. Prezentele norme nu afectează prevederile actelor normative naționale care sunt în vigoare și care autorizează utilizarea altor substanțe aromatizante decât cele menționate la pct. E lit. a) din anexa nr. 1 la norme în produsele din cacao și din ciocolată menționate la punctul respectiv.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
